



בתצוגת-אופנה של שק"ם  
— בפרסומת כדאי —



— זבלי —  
— בארץ אסור? —



קארין עם רטייה  
— בחו"ל מותר —

# טעם רע ברייה?

מודעת-סנפרש והמיפעל עצמו — קיבלו גל של מתאות נגד השימוש במה ש נראה לרבים כסמל לאומי. הגדיל לעשות היומון הארץ, שיצא בהתקפה על המודעה, באותו עמוד בו פורסמה: "...טעם רע לפירסומת ש היא רומזת במפורש על שר", כתב ה יומון, "והרי אם נפרצו הסכרים, לא תהיה הגבלה, ויוכל המפרסם לדוש כ רצונו בכל האישים; לנצל את החוסס של גולדה, את הקרחת של פינחס ספיר ואת הרעמה של בן-גוריון — כדי למ כור מוצרי-סידיקת וחבילות-מאסטיק."

החלה לפרסם את מוצריה, בעזרת נע רה המרכיבה רטייה שחורה על עין אחת. השבוע פשטה האופנה לענף נר סף, כשחברת-המשקאות סנפרש החלה לפרסם מודעות פירסומת תחת הכותרת "בחברה טובה שותים..." המבליטה את דוגמנית-הצילום קארין דונסקי. אפילו מוסד הכפוף לשר-הביטחון, כמו השק"ם, ערך השבוע תצוגת-אופנה, בה הופיעה אחת הדוגמניות בשמלת ארכי-אולגיה, כשהיא מרכיבה רטייה לעינה. כתוצאה מכך, פרץ ויכוח ציבורי. חברת הפירסומת שהוציאה לאור את

בתום מלחמת-ששת-הימים, כאשר גל-האהדה לישראל הציף את העולם, היה אחד הסמלים של גל זה — הרטייה ה שחורה, שסימלה את ההודות עם מי שנראה כמנצח המלחמה — משה דיין. מבראזיל ועד פאריס פשטה אופנת הרטייה השחורה — בדיסקוטק, ב אולמות האופנה ובמודעות הפירסומת. או קיבלו גם הישראלים בחו"ל אופ נה זו כמחמאה לארצם. אולם כשהגיעה אופנה זו, באיחור של כשנה, גם לי ישראל — היא נתקלה בתגובות נועמות. תחילה היתה זו חברת תמרוקים ש

## אנשים

מי העלים את דיין?

בנשף עיתונאי-ירושלים, שנערך ערב יום-העצמאות, נוכח גם ראש-הממשלה לוי אשכול. אשכול הבחין בין החוגגים בעיתוי נאי הירושלמי גרען רייכר, שהוציא לאחרונה לאור ספר בשם ללא גלימה, הן בפרשת משפטו של השופט אליעזר מלחי. "זה בסדר", הרגיע אותו רייכר, בנימה של כימעט-עלבון: "איך זה שיונה סופר הזכירה בעדותה במשפט מלחי כימעט את כל האישים במדינה — חוץ מניני?" "זה בסדר", הרגיע אותו רייכר, "היא הזכירה גם אותך אבל זה לא פורסם." רק אז נחה דעתו של ראש-הממשלה. מרים אשכול, שנוכחה באותו מעמד גילתה אף היא בקיאות רבה בפרשת יונה סופר והשופט מלחי. מי אחראי לכך שצילמי-הטלבויה הישראלית אשר צילמו את יום-העצמאות, לא צילמו בו כלל את שר-הביטחון משה דיין, אך לעומת זאת הירבו לצלם את שר-ההסברה, ישראל גלילי, הממונה על הטלבויה? מובן שהחשד הראשון נפל על גלילי עצמו. כדי לנער את האשמה מעל עצמו, הדליף משרד-ההסברה כי מייד לאחר המיצע טילפן גלילי לפרופסור אליהו כ"ץ, מנהל הטלבויה הכללית, ונזף בו על שמצלמות הטלבויה כחנן אליו ולא אל דיין. שערורייה חדשה פרצה השבוע במושב המיוחד של הכנסת בו נאם ח"כ דוד בן-גוריון כנואם-יחיד. בדבריה-שבח שלו ב-וכות הישגיה-המדינה שירבב בן-גוריון התי קפה מוחצת על השר גלילי, אותו האשים בכך שב-1949 נאם נגד צה"ל ותקף את

מינהל מקרקעי-ישראל תיערך בחצר. המש תתפסם בישיבות אלה מתבקשים לצאת ול-השאיר את אלה שבאו לחוג את היצאת-ה ספר. חגה הלאומי של יפאן חל השנה באותו שבוע בו התקיים יום-העצמאות היש ראל. שגריר יפאן בישראל, שיגאזו יוקישיבה, ערך בשגרירותו מסיבה לציון החג, בה התבלט במיוחד מפקד משטרת מחוז תל-אביב, יעקב קנר. לאחר ששתה מעט, הכריז קנר בקול כי הוא מתגעגע לרוסים, שעזבו את הארץ לאחר מלחמת-ששת-הימים. לאלה שתמהו למה התגעגע לרוסים דווקא, הסביר קנר: "אני אוהב וודק וחוזק מה יש לי עם הרוסים הרגשה של מאמע לושן (לשון אם)". באותה הזדמנות סיפר קנר כי לפני עזבו את הארץ, הזמינו השגריר הרוסי האחרון לשתיה כות.

## מי רצח את ברנאדוט?

סנסצית השבוע בחוג הנוצץ הישראלי היה מעצרו של נער השעשועים נחום (תחש" קפלן, ארוסה לשעבר של ויוויאן ד"ר ביאנקו, ואחר הרחוקים המבוקשים. כא שר ביקר תהם השבוע במועדון מרבו ה קסמים שבמ"ן שרתון, הרגינו אותו אורח אחר, שהפך לידו שולחן על כל בקבוקיו. תחש שלף אקדח, ירה יריות מספר שפגעו בתיקרה, והסתלק מן המקום לפני שהגיעה המשטרה, שנאלצה לעצור אותו בביתו. קוראי מוסף-השבת של הצהרון ידעו את אחרונות, הבחינו בשבת האחרונה, כי מה מוסף נעדרו טוריקים הקבועים של הפזם מונאי דידי מנז'ס והפיליטונאי מיוז קינן. הסתבר שהשניים שתו לשכרה ביום-העצמאות — ולא הצליחו להתפכח בומן, על-מנת לכתוב את הטורים. רמו ראשון לזהותם של רוצחי מתוך-האום — רוון פולקה ברנז'וט, נתן השבוע ברוך נאדל, לשעבר איש הקבוצה הקיצונית של הלחמי בירושלים, בראיון עם העיתונאי אריה אבנרי. נאדל הצהיר, כי בקרוב יוכל לגלות בפומבי מי רצח את ברנז'וט — כאשר יחול חוק ההתיישנות. מדבריו ניתן להסיק, כי היו אלה חבריו לקבוצה.

האלמנה, הומונה השנה להדליק את אחת המשואות בה-הרצל, בטקס פתיחת חגיגות יום-העצמאות, בתור נציגת השומה. כל אהד ממדליקי-המשואות הציג את עצמו ופועלו, וסיים במשפט זהה, לפני הדלקת המשואה: "...לתפארת מדינת-ישראל!" ינאית לא הס תפקה בכך, בהיותה אחת מפעילות התנועה למען ארץ-ישראל השלמה, סיימה את הד לקת המשואה שלה בקריאה לכבוד מדינה שאינה קיימת; "לתפארת מדינת ארץ-ישראל השלימה!" האיש המבוקש ביותר העת ניצמד-צה"ל בירושלים היה, כמובן, הכיור נה האמריקאי פרד מונסון. כמינהגו כני שנה, הסתובב פרד בין הבימות כשבכיסו מאות כרטיסי-הגרלה של הועד למען החייל, אותם רכש מכספו הפרטי; הוא עבר מחייל לפעמים נוצרה את כרטיסי-ההגרלה, עד שי לפגוע בסדר. איך טיפלה ההגנה בבוגדים ובמלשינים? תשובה על כך היתה ביום-העצמאות לרבי-סרן עקיבא סער, מי שהיה, בשעתו, איש הפלוגה המיוחדת של ההגנה. לדברי סער היו המלשינים נתפסים, מובאים לבית-הקברות המוסלמי שעל חוף-הים בתל-אביב, ושם היו מצליפים בהם בשוטים במשך שעות ארוכות, זורים בתום ההלקאה מלח על פצעייהם ומטלפנים למגן דוידאדום, שיבוא לאסוף את הפצועים.

## מי דיבר בכלל?

טקס הכרתו של הפזמונאי חיים הפך כמסורר הלאומי של ישראל, נערך השבוע במסיבה שהתקיימה במועדון אקדופוך ביפו, לרגל הופעת הספר מיסוד הלוחמים, בו מפיעות מקאמות-המלחמה של תפר, בתוספת ציוריו של חתן פרס ישראל, הצייר מרסל ינקו. על ממלכתיותו של הטקס יכולה להעיד קריאת-ביניים של מו"ל הספר, עמי קם גורביץ. היה זה בעת התוכנית ה-אמנותית שהוגשה במקום, כשקהל מאות המוזמנים הפריע לה בשיחותיו. עמיקם נטל את המיקרופון וקרא: "אני מודיע בזה ש ישיבת-הממשלה נערכת בפואייה, ישיבת המטה הכללי נערכת במיסדרון וישיבת

הישגיה-צבא. בתום הנאום ביקש גלילי למסור הודעה אישית, הצהיר בקול נרגש שבן-גוריון השמיט במזיד, מתוך נאוומו, את הפסוק בו הטעים גלילי, לדבריו, כי מה שאמר או מכון היה נגד הצבאות בכלל, ולא התייחס לצה"ל. מפכ"ל המשטרה, פנחס קופל, גילה ביום-העצ מאות חריצות למופת. הוא עלה ערב יום-העצמאות לירושלים, נתקע, כמו אלפי חוגגים אחרים, בפקק-התנועה הענקי במבו את ירושלים, ליד אב-גוש. קופל לא התעצל, יצא ממכוניתו, והחל לכוון את התנו עה כשוטר רגיל, כדי לסייע בחילוף הפקק.

## מה אמרה אלמנת-הנשיא?

מי שניצלה טקס ממלכתי כבימה פוליטית היתה השבוע אלמנת הנשיא השני של מדינת-ישראל, רחל ינאית בן-צבני.



מפכ"ל קופל כשוטרי-תנועה